Lietas Nr. A420342816
Lietas arhīva Nr. A42-01198-17/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 14.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Audzere,

piedaloties pieteicējas SIA "KV 4143" pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajai pārstāvei Ievai Lapiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA "KV 4143" pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam sniegt uzziņu uz SIA "KV 4143" 2016.gada 11.oktobra iesniegumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA "KV 4143" 2016.gada 11.oktobrī vērsās Valsts ieņēmumu dienestā (turpmāk - dienests) ar lūgumu sniegt uzziņu. Pieteicēja vēlējās noskaidrot dienesta viedokli, vai pieteicējas izvēlētā metode, nosakot nekustamā īpašuma atlīdzības daļu, kurai ar nodokli apliekamā vērtība aprēķināma atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa 37.panta otrajai daļai atbilstoši nekustamajā īpašumā reģistrēto būvju apbūves laukumam pirms celtniecības pret nekustamā īpašuma reģistrēto būvju apbūves laukumu pēc nekustamā īpašuma nodošanas ekspluatācijā, ir loģiska, pamatota un samērīga.

[2] Ar dienesta 2016.gada 9.novembra lēmumu Nr.30.1-8.6/91810 (turpmāk – Lēmums) uzziņu sniegt atteikts. Lēmumā norādīts, ka dienests 2016.gada 4.oktobrī pieteicējai sniedza uzziņu Nr.30.1-8.6/82256 uz pieteicējas 2016.gada 8.septembra iesniegumā uzdotajiem jautājumiem, tostarp jautājumu, vai pieteicējai saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likumu nodokli apliekamā atlīdzības daļa ir jāaprēķina proporcionāli nelietota nekustamā īpašuma daļai pret visu nekustamā īpašuma vērtību vai pret nekustamā īpašuma būves Nr.VII kā atsevišķa kadastra objekta kopējo vērtību. Tādējādi pieteicēja iesniegumā ir uzdevusi jautājumu par apliekamās vērtības noteikšanas metodēm iesniegumā minētajā situācijā. Pieteicējas 2016.gada 8.septembra iesniegumā sniegtais faktu izklāsts un novērtējums ir identisks tiem faktiem un apstākļiem, kas norādīti pieteicējas 2016.gada 11.oktobra iesniegumā, tātad pieteicējas tiesiskā situācija nav mainījusies. Proti, pieteicējas iesniegumā aprakstītā konkrētā tiesiskā situācija atbilst 2016.gada 8.septembra iesniegumā par uzziņu sniegšanu norādītajai un dienests 2016.gada 4.oktobrī pieteicējai ir sniedzis uzziņu Nr.30.1- 8.6/82256.

[3] Pieteicēja iesniedza tiesā pieteikumu par pienākuma uzlikšanu dienestam sniegt uzziņu uz pieteicējas 2016.gada 11.oktobra iesniegumu, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[3.1] Pieteicēja 2016.gada 8.septembra iesniegumā cita starpā interesējās, vai pieteicējai saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likumu ar nodokli apliekamā atlīdzības daļa ir jāaprēķina proporcionāli nelietota nekustamā īpašuma daļai pret visu nekustamā īpašuma vērtību vai pret nekustamā īpašuma būves Nr.VII kā atsevišķa kadastra objekta kopējo vērtību, bet 2016.gada 11.oktobra iesniegumā lūdza sniegt uzziņu par konkrēto pieteicējas izvēlēto metodi. Līdz ar to jautājumi ir atšķirīgi, proti, otrajā iesniegumā pieteicēja jautā par konkrētās izvēlētās metodes pareizību, nosakot nekustamā īpašuma atlīdzības daļu.

[3.2] Nav sniegta atbilde par pieteicējas izvēlētās metodes pareizību. Tas, ka dienests 2016.gada 4.oktobra uzziņā Nr.30.1-8.6/82256 un Lēmumā ir norādījis uz grāmatvedību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, nenozīmē, ka ir sniegta atbilde uz uzdoto jautājumu. Tā kā pievienotās vērtības nodokli reglamentējošajos normatīvajos aktos nav noteiktas metodes, kā aprēķināma ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā atlīdzības daļa gadījumos, ja atsevišķa kadastra objekta daļām ar nodokli apliekamā vērtība tiek noteikta pēc atšķirīgiem principiem, pieteicēja izvēlējās metodi un vērsās dienestā, lai noskaidrotu, vai izvēlētā metode atbilst uzziņā norādītajiem kritērijiem.

[4] Dienests paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, balstoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem. Papildus norāda turpmāk minētos apsvērumus.

Pievienotās vērtības nodokli reglamentējošie normatīvie akti nenosaka metodes, kā aprēķināma ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā atlīdzības daļa gadījumos, ja atsevišķa kadastra objekta daļām ar nodokli apliekamā vērtība tiek noteikta pēc atšķirīgiem principiem. Tātad pieteicēja vēlas noskaidrot, vai komercsabiedrības izvēlētā metode, nosakot nekustamā īpašuma atlīdzības daļu, kurai ar nodokli apliekamā vērtība aprēķināma atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 37.panta otrajai daļai atbilstoši nekustamajā īpašumā reģistrēto būvju apbūves laukumam pirms celtniecības pret nekustamā īpašuma reģistrēto būvju apbūves laukumu pēc nekustamā īpašuma nodošanas ekspluatācijā, ir loģiska, pamatota un samērīga. Dienests 2016.gada 4.oktobra uzziņā Nr.30.1-8.6/82256 jau sniedza atbildi, kā piemērojamas tiesību normas konkrētajā gadījumā, tomēr, ņemot vērā, ka pievienotās vērtības nodokli reglamentējošie normatīvie akti nenosaka šādas metodes, pieteicējai pašai patstāvīgi ir jāizvēlas saimnieciski pamatots princips, kas visprecizāk atspoguļos sadalījumu, lai iegūtais rezultāts būtu loģisks, pamatots un samērīgs, un jāizstrādā atbilstoša aprēķinu metodika, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās prasības (par kurām savu viedokli dienests sniedza 2016.gada 4.oktobra uzziņā Nr.30.1-8.6/82256). Pievienotās vērtības nodokļa metodes loģiskumu, pamatotību un samērīgumu dienests var izvērtēt, veicot pieteicējas nodokļu auditu. Tātad dienests ir sniedzis savu viedokli par to, kā konkrētajos apstākļos ir piemērojamas tiesību normas, taču par pieteicējas izvēlētās metodes loģiskumu, pamatotību un samērīgumu dienests viedokli sniegt nevar.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasību uzturēja, balstoties uz rakstveidā sniegto argumentāciju. Savukārt dienesta pārstāve prasību neatzina, minot rakstveidā sniegto pamatojumu.

Motīvu daļa

[6] Pieteicējai pieder divi blakus esoši nekustamie īpašumi /adrese A/ un /adrese/. Nekustamais īpašums /adrese A/ sastāv no zemes gabala un uz tā esošām vairākām būvēm, kas nav savstarpēji saistītas. Pieteicēja ir saņēmusi būvatļauju šī nekutamā īpašuma pārbūvei un jaunbūves ieceres realizācijai dabā un projektēšanai.

Tā kā pieteicēja plāno pārbūvēt nekustamo īpašumu, tad pieteicēja 2016.gada 8.septembrī lūdza dienestam sniegt uzziņu, kā grāmatvedībā uzskaitīt ar būvniecību saistītās izmaksas, kā arī nākotnē plānoto nekustamā īpašuma iespējamo pārdošanu.

Dienests pieteicējai 2016.gada 4.oktobra atbildē norādīja uz Būvniecības likuma pārejas noteikumu 7.punktu, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 12.punkta "d" apakšpunktu, 37.panta otro un ceturto daļu. Dienests cita starpā atzina, ka Pievienotās vērtības nodokli reglamentējošos normatīvajos aktos *nav noteiktas metodes*, kā aprēķināma ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā atlīdzības daļa gadījumos, ja atsevišķa kadastra objekta daļām ar nodokli apliekamā vērtība tiek noteikta pēc atšķirīgiem principiem.

Kā arī dienests pieteicējai 2016.gada 4.oktobra atbildē norādīja uz likuma "Par grāmatvedību" 2.panta pirmo daļu, Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizēšanu" 41., 41.[1], 42.punktu. Balstoties uz minētajām tiesību normām, dienests secināja, ka grāmatvedības organizācijas dokumentos ir jābūt noteiktiem tādiem saimnieciskiem darījumu, faktu un notikumu atspoguļošanas principiem un metodēm, kas pēc būtības atbilst saimnieciskai darbībai un saimnieciskā darījuma atspoguļošana grāmatvedības reģistros nebūtu pretrunā veiktajam saimnieciskajam darījumam. Tādejādi pieteicējai grāmatvedības organizācijas dokumentos *pašai ir jānosaka kārtība, pēc kādas metodes* aprēķināma ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā atlīdzības daļa gadījumos, ja atsevišķa kadastra objekta daļām ar nodokli apliekamā vērtība tiek noteikta pēc atšķirīgiem principiem. Pieteicējai pašai patstāvīgi ir jāizvēlas saimnieciski pamatots princips, kas visprecīzāk atspoguļos sadalījumu, lai iegūtais rezultāts būtu loģisks, pamatots un samērīgs, un ir jāizstrādā atbilstoša aprēķinu metodika, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās prasības.

Tādējādi atbilstoši minētajām tiesību normām pieteicēja var izvēlējies kādu no vairākām metodēm.

Arī pati pieteicēja 2016.gada 8.septembra iesniegumā cita starpā norādījusi, ka Pievienotās vērtības nodokļa likums un ar to saistītie normatīvie akti *neparedz*, kā aprēķināma apliekamā atlīdzības daļa, ja atsevišķa kadastra objekta daļām ar nodokli apliekamā vērtība tiek noteikta pēc atšķirīgiem principiem.

[7] Pieteicēja 2016.gada 11.oktobra iesniegumā dienestam jau norāda uz konkrētu metodi. Pieteicēja, lai noteiktu atsevišķu nekustamā īpašuma kadastra objektu – ēku, tās daļu, telpu grupu un tām piegulošās zemes ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās atlīdzības daļu, plāno noteikt *proporcionāli* visu nekustamajā īpašumā reģistrēto būvju apbūves laukumam pirms celtniecības pret nekustamā īpašuma reģistrēto būvju apbūves laukumu pēc nekustamā īpašuma nodošanas ekspluatācijā.

No uzziņas formas, kas noteikta Administratīvā procesa likuma 100.pantā, redzams, ka uzziņas būtiskākā sastāvdaļa ir atbilde uz iesniedzēja jautājumiem, proti, informācija par personas tiesībām vai pienākumiem konkrētā tiesiskā situācijā, kā arī šādas atbildes juridiskais pamatojums un piemēroto tiesību normu uzskaitījums.

No Administratīvā procesa likuma 100.pantā izriet, ka pieteicējai nav tiesības uz dienesta viedokli. Tātad secīgi arī viedokli par to, vai pieteicējas izvēlētā metode ir uzskatāma par pamatotu, loģisku un samērīgu.

Ja no normatīvā regulējuma izriet, ka pieteicējai pašai patstāvīgi ir jāizvēlas saimnieciski pamatots princips, kas visprecīzāk atspoguļos sadalījumu, lai iegūtais rezultāts būtu loģisks, pamatots un samērīgs, tad dienests atbildē nevar sniegt nekādu citu juridisko pamatojumu un piemēroto tiesību normu uzskaitījumu. Pievienotās vērtības nodokli reglamentējošajos normatīvajos aktos nav noteiktas metodes, kā aprēķināma ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā atlīdzības daļa gadījumos, ja atsevišķa kadastra objekta daļām ar nodokli apliekamā vērtība tiek noteikta pēc atšķirīgiem principiem.

Pieteicējai jau vienu reizi (2016.gada 4.oktobra uzziņā) tika izskaidrots normatīvais regulējums. Šāds skaidrojums ir atbilstošs un pietiekams.

[8] Apkopojot minēto, jāsecina, ka pieteicēja ar 2016.gada 11.oktobra iesniegumu lūdza sniegt uzziņu, vai pieteicējas izvēlētā metode ir loģiska, pamatota un samērīga, tomēr, tā kā uzziņa ietver atbildes uz tiesību jautājumiem konkrētā situācijā, tad pieteicējas 2016.gada 11.okotbra jautājums par pieteicējas izvēlētās metodes pareizību neatbilst uzziņas būtībai.

Līdz ar to dienesta 2016.gada 9.novembra lēmums Nr.30.1-8.6/91810 ir pamatots un tiesisks, tādējādi SIA "KV 4143" pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA "KV 4143" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam sniegt uzziņu uz SIA "KV 4143" 2016.gada 11.oktobra iesniegumu.

Spriedumu nav pārsūdzams.

Tiesnese S.Audzere